

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/104/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200094
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200094.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Žarnovica, Námestie SNP 33, Žarnovica, zastúpený: JUDr. Jana Šáľková, advokátka so sídlom Bystrická 1029/101, 966 81 Žarnovica, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 6, P.O.BOX 68, 820 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 44412/2012 zo dňa 07. novembra 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 11/2013-62 zo dňa 05. augusta 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 11/2013-62 zo dňa 05. augusta 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S 11/2013-62 zo dňa 05.08.2014 zrušil podľa § 250j ods. 3 rozhodnutie žalovaného č. 44412/2012 zo dňa 07.11.2012, ktorým žalovaný zamietol rozklad proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. 001-3000/SK/5/2012 zo dňa 27.06.2012 a ktorým bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 70 924,56 € podľa § 149 ods. 1 písm. g/ zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní za porušenie § 45 ods. 2 zákona č. 25/2006 Z. z. za to, že pri uzavretí zmluvy vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ, ulica Fraňa Kráľa 838, Žarnovica“ vyhlásenej vo Vestníku verejného obstarávania č. 119/2009 zo dňa 24.06.2009 pod značkou 03411-MSP nedodrжал podmienku ustanovenia § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t.j. uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom skôr ako 14 deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuka bola vyhodnocovaná. Zároveň úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že jeho úlohou v danej veci bolo zistiť zákonnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 001-3000/SK/5/2012 zo dňa 27.06.2012, ktorým rozhodnutím žalobcovi bola uložená pokuta v celkovej výške 70 924,56 € podľa § 149 ods. 1 písm. d/

zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2009 za to, že pri uzavretí zmluvy vo verejnej súťaži na predmet zákazky „Rekonštrukcia a modernizácia ZŠ, ulica Fraňa Kráľa 838, Žarnovica“ vyhlásenej vo Věstníku veřejného obstarávání č. 119/2009 zo dňa 24.06.2009 pod značkou 03411-MSP, nedodrжал podmienku ustanovenú v § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, t.j. uzavrel zmluvu s úspešným uchádzačom skôr ako štrnásť deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuka bola vyhodnotená. Taktiež rozhodnutie žalovaného zo dňa 07.11.2012, č. 6313-P/2012, ktorým žalovaný rozklad žalobcu zo dňa 12.07.2012 v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol a rozhodnutie úradu č. 001-3000/SK/5/2012 zo dňa 27.06.2012 uložení pokuty vo výške 70 924,56 € potvrdil.

Krajský súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania listom č. 001-3000/SK/1/2012 zo dňa 10.01.2012, na ktoré oznámenie žalobca reagoval podaním zo dňa 30.01.2012 - Vyjadrenie k začatiu správneho konania a doplnenie k podkladom k správne konaniu o uložení pokuty - nedodržanie podmienok ustanovených v § 45 zákona o verejnom obstarávaní č. 01741/3/2012 zo dňa 31.01.2012. Doručením oznámenia o začatí správneho konania žalobcovi bolo v zmysle § 18 ods. 2 správneho poriadku začaté správne konanie. Druhostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 07.11.2012 a podľa doručení bolo doručené žalobcovi dňa 21.11.2012.

Podľa krajského súdu Správny poriadok v ustanovení § 47 vymedzuje obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Z odseku 2 veta prvá citovaného ustanovenia vyplýva, že výrok obsahuje rozhodnutie vo veci samej s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. S ohľadom na uvedené ustanovenia nemožno mať pochybnosť o tom, že presné uvedenie ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo je obligatórnou náležitosťou každého správneho rozhodnutia.

Skutočnosť, že prvostupňový správny orgán vo výroku rozhodnutia citoval v čase vydania rozhodnutia, t.j. dňa 27.06.2012 už neúčinný právny predpis (zákon č. 25/2006 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2009), nemožno považovať za chybu v písaní, prípadne inú zrejmu nesprávnosť rozhodnutia v zmysle ust. § 47 ods. 6 Správneho poriadku.

Preto súd podľa § 250j ods. 3 O.s.p., súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

Správne súdnictvo zabezpečuje kontrolu zákonnosti rozhodnutia. Keďže súd nie je oprávnený rozhodnúť vo veci samej, je pre posúdenie veci rozhodujúci právny (a samozrejme aj skutkový) stav v čase rozhodovania správneho orgánu druhého stupňa. Skutočnosť, že odvolací orgán rozhodol podľa v čase vydania rozhodnutia už neúčinného právneho predpisu, predstavuje takú chybu rozhodnutia správneho orgánu, ktorá je upravená v ust. § 250j ods. 3 O.s.p.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je pre súd rozhodujúci skutkový a právny stav, ktorý tu bol v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán rozhodoval v čase vydania rozhodnutia už podľa neúčinného právneho predpisu, ide o takú chybu preskúvaného rozhodnutia, ktorá má za následok zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

Žalovaný podal voči rozsudku odvolanie z dôvodov, že napadnutý rozsudok nie je v súlade so zákonom, keďže trpí vadami podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože postupom súdu prvého stupňa bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., pretože napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný poukázal na znenie ust. § 155d ods. 4 ZoVO cit.: „V konaní a pri výkone kontroly, ktoré začne úrad po 31. decembri 2009 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie vyhlásené alebo preukázateľne začaté do 31. decembra 2009, sa postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2009.“.

Žalovaný v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku ďalej poukázal aj na vady jeho odôvodnenia, a to predovšetkým s ohľadom na povinnú viazanosť správneho orgánu názorom súdu v opätovnom konaní (§ 250ja ods. 4 O.s.p.). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, aké úvahy prvostupňový súd viedli k svojmu záveru, t. j. prečo aplikáciu konkrétneho znenia ZoVO považoval súd za nesprávnu a naopak, ktorým znením sa mal/má správny orgán riadiť. Prevažná časť odôvodnenia napadnutého rozsudku je venovaná opisu skutkového stavu spolu s citáciou rozsiahlej argumentácie účastníkov konania bez vlastných záverov súdu (str. 1-5). Zvyšná časť odôvodnenia (str. 5-7), v ktorej súd mal zámer vyjadriť svoj názor, a v ktorej teda pojednáva o aplikácii neúčinnnej normy, pozostáva výlučne z citácie alebo parafrázovania normatívnych textov (11 z 20 odsekov) spolu s uvedením procesných úkonov správneho orgánu zrejmych z administratívneho spisu (6 z 20 odsekov). Posledné dva odseky odôvodnenia pojednávajú o trovách konania a hlasovaní členov senátu. Takéto odôvodnenie rozsudku považuje žalobca za absolútne nedostatočné, nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a s ohľadom na viazanosť právnym názorom súdu aj za zmätočné.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že, žaloba žalobcu sa zamietla a žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva, resp. aby odvolací súd, rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že za podstatné v danej veci, čo sa týka podaného odvolania, považoval ustanovenie § 250ja ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odvolanie žalovaného nie je v tomto prípade prípustné, nakoľko podľa uvedeného zákonného ustanovenia je odvolanie prípustné len proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 O.s.p. z čoho vyplýva, že nie je prípustné proti rozsudku súdu podľa § 250 j ods. 3 O.s.p.

Žalobca mal za to, že krajský súd jasne, výstižne, právne korektne a zrozumiteľne uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia právnu skutočnosť, ktorá bola pre jeho rozhodnutie vo veci podstatná a právne významná. V súlade s § 250j ods. 4 O.s.p. vo výroku rozhodnutia tiež uviedol ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené. Na základe uvedeného má za to, že judikátúra, na ktorú sa žalovaný vo svojom podaní odvoláva v tomto prípade neobstoí, nakoľko v odôvodnení predmetného rozhodnutia krajského súdu sú uvedené všetky podstatné skutočnosti. Ak súd rozhodol z iného dôvodu, než pre aký bola žaloba podaná, ktorý iný dôvod má tiež za následok úspešnosť žalobcu v konaní, nemôže sa potom riadiť všeobecným pravidlom hodnotenia dôkazov predložených účastníkmi konania, nakoľko v rámci konania nerozhodol na základe skutkových zistení a dôkazov nimi predložených, keďže rozhodnutie súdu je postavené na novom skutkovom zistení, ktoré v rámci konania vyšlo najavo a ex lege naň pri rozhodnutí musel prihliadať. Nakoľko toto skutkové zistenie nesie so sebou konkrétne právne následky vyplývajúce priamo zo zákona, súd je povinný rozhodnúť v súlade s ním. V súvislosti s aplikáciou § 250j ods. 3 O.s.p. je potrebné podotknúť, že dokazovanie nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia sa v týchto veciach spravidla nevykonáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 491 ods. 1 a 2 Správneho súdneho poriadku a § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu uvedeného rozsudku.

Podľa § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1, 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Zo rozsudku krajského súdu vyplýva, že tento odôvodnil zrušenie napadnutého rozhodnutia ust. § 250j ods. 3 O.s.p., teda že žalovaný sa v čase vydania napadnutého rozhodnutia riadil neúčinným právnym

predpisom.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovaného, že krajský súd postupoval pri preskúmvaní napadnutého rozhodnutia príliš formalisticky, ak riadne účastníkom nevysvetlí prečo tak, postupoval a to s poukazom na ust. § 155d ods. 4 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní.

Najvyšší súd poznamenáva, že úlohou súdov pri zabezpečení výkonu súdnictva a spravodlivosti je poskytovať ochranu pred porušovaním práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb tak, aby bola naplnená záruka zákonnosti a ochrana ohrozených alebo porušených práv. Úlohou súdov nie je vyhľadávanie formálnych chýb účastníkov konania tak, aby bola žaloba zamietnutá, alebo konanie zastavené, ale aby bola dodržaná zákonnosť a spravodlivosť a to pre všetky zúčastnené strany.

Procesným právom účastníka je i právo na prejednanie jeho veci pred súdom vecne a miestne príslušným a riadne odôvodnenie rozsudku tak, aby boli naplnené základné atribúty spravodlivosti a právneho štátu. Takýmto atribútom je okrem iného aj postup súdu v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., t.j. riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (pozri. sp. zn. II. ÚS 6/03).

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok krajského súdu treba považovať za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov zjavne vychádzajúci z nedostatočne zisteného a nedostatočne posúdeného skutkového i právneho stavu veci, pričom sa krajský súd ďalej presvedčivo vysporiada s uvedenými námietkami žalovaného tak, aby bolo jeho rozhodnutie presvedčivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.